

Liturgie Beloken Pasen

Intredelied: ZJ 415: Looft God de Heer (strofen 1, 2, 5 en 6)

Kruisteken en Openingswoord:

Pr. 'Vrede voor jullie', zegt Jezus als Hij plots midden tussen zijn leerlingen staat. Laten wij vandaag deze vrede vieren, de vrede die met ons is: in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Welkom op de 8ste dag van Pasen. De grote feesten in de Bijbel duren een scheppingsweek lang en worden bekroond met de 'Achtste Dag', de nieuwe dag, een nieuwe Paasdag!

Uit verschillende Paasverhalen blijkt dat de eerste leerlingen soms heel wat moeite hadden met dat Paasgebeuren. Volgeling zijn van Jezus, was niet altijd een makkelijke onderneming. Soms heel traag hebben de leerlingen ontdekt dat Jezus na zijn dood 'levend' in hun midden was. Tot op vandaag hebben ook wij het er vaak moeilijk mee, met die 'levende verrezen Heer'. Geen mooier verhaal kan ons dan ook gegeven worden, dan het verhaal van Thomas, een verhaal over die diepmenselijke strijd.

Schulditanie:

Pr. Keren wij ons bij het begin van deze viering naar de Heer toe die ons verzoening bracht.

- Geloof blijft niet overeind uit zichzelf. We dienen er aandacht en zorg aan te besteden. Daarin schieten we wel eens tekort. *Heer, ontferm U over ons.*
- Geloof valt niet zomaar uit de hemel. Mensen moeten het aan elkaar doorgeven door woord en daad. Daarin schieten we wel eens tekort. *Christus, ontferm U over ons.*
- We mogen ons geloven niet afhankelijk maken van voorwaarden en zekerheden. Het vraagt om onvoorwaardelijk vertrouwen. Daarin schieten we wel eens tekort. *Heer, ontferm U over ons.*

Pr.: Moge onze God zijn mantel van liefde spreiden over ons tekortschietend geloven. Hij wil ons steunen en bemoedigen, ons sterken opdat we meer en meer zichtbaarheid zouden geven aan wie Jezus was en is en wil zijn in deze wereld. Amen.

Openingsgebed:

Pr. God en Vader, wij herkennen ons in Thomas: ook wij hebben U nooit gezien, maar wel over U gehoord. Help ons om in U te geloven. Blijf bij ons als we luisteren naar de woorden van Jezus die uw Zoon is en ons Voorbeeld. Amen.

Eerste lezing: Handelingen 2, 42-47

De eerste christenen legden zich ernstig toe op de leer van de apostelen, bleven trouw aan het gemeenschappelijk leven en ijverig in het breken van het brood en het gebed. Ontzag beving eenieder, want door de apostelen werden vele wonderbare tekenen verricht. Allen die het geloof hadden aangenomen, waren eensgezind en bezaten alles gemeenschappelijk. Ze waren gewoon hun bezittingen en goederen te verkopen en die onder allen te verdelen naar ieders behoefte. Dagelijks bezochten ze trouw en eensgezind de tempel, braken het brood in een of ander huis, genoten samen hun voedsel in blijdschap en eenvoud van hart, loofden God en stonden bij het hele volk in de gunst. En elke dag bracht de Heer er meer bijeen, die gered zouden worden.

Tussenzang: ZJ 448: Brandend van verlangen (strofen 1, 3, 6 en 7)

Evangelie

Op de avond van de eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats van de leerlingen gesloten waren uit vrees voor de joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: „Vrede zij u." Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: „Vrede zij u." Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u." Na deze woorden blies Hij over hen en zei: „Ontvangt de heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven, en als gij ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven." Tomas, één van de twaalf, ook Didymus genaamd, was echter niet bij hen toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: „Wij hebben de Heer gezien." Maar hij antwoordde: „Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie, en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken, en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik zeker niet geloven." Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Tomas erbij. Hoewel de deuren gesloten waren, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: „Vrede zij u." Vervolgens zei Hij tot Tomas: „Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde en wees niet langer ongelovig maar gelovig." Toen riep Tomas uit: „Mijn Heer en mijn God!" Toen zei Jezus tot hem: „Omdat ge Mij gezien hebt, gelooft ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben." In het bijzijn van zijn leerlingen heeft Jezus nog vele andere tekenen gedaan die niet in dit boek zijn opgetekend, maar deze hier zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt in zijn Naam.

Homilie

Thomas is een populaire naam. Elk jaar komen we zijn naam tegen in die beroemde evangelietekst, waardoor hij de naam ‘ongelovige Thomas’ heeft gekregen. Bij ons sluit dit evangelie wonderwel aan bij het verlichte denken van onze tijd, waarin vertrouwen en geloven wat minder vanzelfsprekend zijn geworden. Nogal wat mensen zetten maar al te graag in op dat ‘eerst zien en dan geloven’. En zo staat Thomas model voor alle mensen, die Jezus zelf niet hebben meegemaakt en het maar moeten hebben van de verhalen over Hem. Thomas staat dus ook model voor ieder van ons.

Kritisch zijn mag en moet. Thomas doet het ons voor. Geloven is niet blind zijn voor de wonden in de zijde van JEZUS. Geloven is immers ook voortdurend worstelen met alle vragen die in onze moderne tijd op ons afkomen. Maar laten we ons niet vergissen: het verhaal van die ongelovige Thomas eindigt wel met een heel zuivere geloofsbelijdenis: ‘Mijn Heer en mijn God’. Ondanks al zijn kritische vragen en twijfels is Thomas tot de overtuiging gekomen dat die gewonde Jezus ook voor hem een bron van leven is geworden, iemand aan wie je heel je leven kunt toevertrouwen.

Wij kunnen vandaag veel leren van die ongelovig-gelovige Thomas. Want ondanks zijn twijfels en zijn vragen blijft Thomas praten. Hij blijft bij zijn vrienden, hij daagt hen uit door kritische vragen te stellen. Hij blijft – zij het kritisch – trouw aan zijn vrienden. Hij zondert zich niet af. Wie trouw blijft aan anderen, die houdt altijd ook de mogelijkheid open om te veranderen. Je hoeft niet in je eigen gelijk te blijven vastzitten. Elke mens mag groeien in zijn geloof. Ja, elke mens moet groeien in zijn geloof! En hebben wij dat niet allemaal al gedaan. Zijn wij al die jaren – gelukkig maar – niet gegroeid in ons eigen geloof. De kern is de zelfde gebleven. Ook Thomas bleef het hebben over die Jezus met de wonden in zijn handen en zijn zijde. Thomas keek niet de andere kant op, hij stak zijn kop niet in het zand. Maar over de dood heen durfde hij te belijden: mijn Heer en mijn God. Deze gewonde Jezus is mijn Heer en mijn God. Tegen deze Jezus durf ik uiteindelijk Amen te zeggen, doorheen mijn twijfels en mijn wonden heen.

En ook wij staan er niet alleen voor: trouw zijn aan de geloofsvrienden. Trouw zijn aan onze geloofsgemeenschap, die ons verder helpt groeien, over dat dode punt heen. Ook vandaag nog vieren we Pasen, misschien meer nog dan vorige week. Want dat Paasgebeuren is zo overweldigend dat we tijd nodig hebben én een gemeenschap waar we ons gedragen mogen

weten om te groeien in geloof.

Marc Verwaeren, pastoor-deken

Voorbeden:

Pr. God, zo onbereikbaar, zo nabij, wij vertrouwen ons toe aan U, die ons aanvaardt zoals wij zijn. Daarom durven wij met onze gebeden en vragen bij U komen. (ZJ 11 D: God van leven en licht maak alles nieuw, alleluia)

- **Heer, geef een teken dat Gij leeft, aan mensen die – in zichzelf gevangen – zweren bij wat oud en vertrouwd is; ook aan hen die hun deuren angstig gesloten houden voor wat vreemd is en nieuw. *Laten wij bidden...***
- **Heer, geef een teken dat Gij leeft, aan mensen die – door twijfel aangetast – niet meer durven openstaan voor het goede nieuws; ook aan hen die hun geloof verloren hebben. *Laten wij bidden...***
- **Heer, geef ons een teken dat Gij leeft in mensen die rotsvast geloven, die zich, in heel hun doen en laten, in al wat hen overkomt, door God gedragen weten en daarin hun diepste levensgeluk vinden. *Laten wij bidden...***
- **Heer, voor onszelf bidden wij: dat wij het goede evenwicht vinden tussen kritisch denken en gelovig vertrouwen. Mogen ook wij op deze wijze tot zegen zijn voor onze omgeving. *Laten wij bidden...***

Pr.: Levende God, wij danken U voor de tekenen waarmee Gij ons geloof te hulp komt. Wij bidden U dat wijzelf zulke tekenen mogen zijn waarin Gij U openbaart tot opbouw van de mensengemeenschap en tot opstanding van velen. Door Christus, onze Heer. Amen.

Gebed over de gaven:

Pr. Wij hebben U nooit gezien, God. Toch wordt Gij zichtbaar in deze gaven, het brood en de wijn op deze tafel. Maak ze voor ons tot teken van uw grote liefde en vermeerder ons geloof. Amen.

Onze Vader

Pr.: 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u' zei Jezus. Als gezondenen willen wij, in Jezus' spoor, bidden tot Zijn en ons aller Vader:

Vredewens

Pr.: 'Vrede zij U'. Met deze woorden, Jezus, hebt Gij uw leerlingen begroet. Met deze woorden hebt Gij ook hun angst doorbroken. Schenk ook ons uw vrede. Maak ons één van hart, zodat wij die vrede uitstralen in deze wereld. Die vrede zij altijd met u.

Communie

Pr.: Zalig en gelukkig zijn wij die welkom zijn aan de gastvrije tafel van de Heer. Zie het Lam van God, het gebroken brood van het heil, de Heer zelf levend in ons midden.

Communiezang: Koor: ZJ 442: Staat op en wees niet bang

Bezinning na de communie:

Le. **Als je naar een foto kijkt, zie je nooit de fotograaf.
En toch moet hij er zijn. Ook al weet je meestal niet wie hij is en wat hij wil,
zijn foto's kunnen veel vertellen.
Als je naar de wereld kijkt, zie je nooit de Schepper.**

**Meestal denk je niet meteen aan Hem die het allemaal heeft gemaakt.
En toch moet Hij er zijn. Want zoveel goede mensen en dingen zijn beeld van
Hem
en kunnen veel vertellen over wie Hij is en wat Hij wil. Als je echt goed kijkt,
zie je Hem dan toch?**

Lied: ZJ 405: Christus is verrezen (strofen 1, 2, 3 en 4)

Slotgebed :

Pr. Mijn Heer en mijn God, soms voelen we dat er heel wat ongeloof leeft in ons hart.
Wil ons helpen opnieuw met heel ons hart in U te geloven. Open onze ogen om te
zien
hoe en waar U in ons leven aanwezig komt. En geef ons dan de durf om van dat
geloof ook te getuigen en mensen van vreugde te worden. Amen.

Zending en zegen :

Pr. Om buiten de beschutting van deze muren teken van vrede te kunnen zijn, ondanks
alle angst en verdriet, ondanks scherven en littekens, wil God, die het leven liefheeft,
ons zenden en zegenen: in de naam van + de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Amen.